

τῇ βοηθείᾳ τῆς ράβδου). "Ω, τώρα εἶμαι σω-
στὴ γελοία. . .

ΛΕΥΚ. Μπα, εἰς ἐκιντίζεις· τώρα εἶσαι πολὺ
συμπληρωτικώτερη. Εἶσαι σὰν ἐκεῖνα τὰ πρῶτα
καὶ πῶς τὰ κυπῆξ ὁ κυνηγὸς εἰς τὸ ποταμόν
καὶ ὅσοι τὰ βλέπουν λένε : «Τὶ ὠρεῖται πῶς εἶ-
ναι!» (Τὴν ποροτρύνει καὶ πάλιν διὰ τὰ χολοί-
νη) ἔλα, ἔλα, πάλιν· ἰὼ, θραυρὸν ὅτι ἀκούω ἁ-
μάξιν κάτω, κάμε γρήγορα. . .

Ἡ Φιφὴ χολαίνει ἐκ νέου τῇ βοηθίᾳ τῆς
ράβδου. Εἰσέρχεται ὁ Παναγῆς, ὅστις
βλέπων τοὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἴσταιται ἀκίνητος
παρὰ τὴν θύραν).

ΠΑΝΑΓ. (Καθ' ἑαυτόν). Μπα, μπα! . . . γορὴ
γὰρ αὐτὸ ἐρωτοῦσι πῶς ἔκανε ὁ μακαρίτης καὶ
ἐκουτσαίνονταν; "Ἐλα Παναγίκα μου! μὴπως
τάχα σκοπεύουνε νὰ κάμουνε καμμιὰ περὸδεῖκα;
τώρα μάλιστα πῶς θὰ κόψῃ ἡ Τραπεζα καὶ γίλια-
ρικα; (προχωρεῖ πρὸς τὸν Λευκάδην). Νὰ σὰς
εἰπῶ ἀφέντη. . .

ΛΕΥΚ. (Βλέπων ἑλληκτικῶς τὸν Παναγῆ). "Ε,
τί θέλεις; ἐδῶ; Συμβαίνει τίποτε, ἐρχεταὶ κά-
νεις;

ΠΑΝΑΓ. "Α, ὅχι δὲν ἐρχεταὶ κανεὶς· μὰ αὐτὴ
ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι ἀσχημὴ, ἀφοῦ τὴν ἔκανε
καὶ ὁ μακαρίτης, μακρυὰ ὅμως γιὰ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὀδοντωτόν· τὸ φυλάει ὁ ἀφιλότι-
μος σὰν γουροῦνι.

ΦΙΦΗ. Μὰ μπαμπά, βλέπετε λοιπόν. . .

ΛΕΥΚ. (Τῷ Παναγῇ). Πήγαίνε μέσκα! τί θέ-
λεις ἐδῶ; δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ χο-
ρεύσωμεν μέσα εἰς τὸ σπίτι μας;

ΠΑΝΑΓ. Μπα! χορὸς εἶν' αὐτὸς ἀφέντη;

ΛΕΥΚ. Βέβαια χορὸς εἶν' ἀστεῖς! Εἶναι νέος
χορὸς τὸν ὁποῖον μαθηθάνει ἡ κυρία σου.

ΠΑΝΑΓ. "Α, ἔτσι; νὰ μὲ συμπληρῶτε τότε, μοῦ
φάνηκε σὰν νὰ κούτσαίτε λιγάκι καὶ ἐκόπηκε τὸ
αἷμά μου.

ΛΕΥΚ. Τὸν κακὸ σου τὸν καιρὸ! Πήγαίνε ἔξω!
(Ὁ Παναγῆς διευθύνεται πρὸς τὴν θύραν).
"Ἐλα ἐδῶ! τακτοποιήσε τὰ ἐπιπλά καὶ ξεσκό-
νισε ὀλίγον διότι θὰ ἔχωμεν ἐπισκέψεις. Πᾶμε,
Φιφὴ, εἰς τὰ δωμάτιά σου νὰ σοῦ τελειώσω τὸ
μᾶθημα τοῦ χοροῦ.

ΦΙΦΗ. (Μετὰ δισταγμοῦ). Μπαμπά. . .

ΛΕΥΚ. Δὲν ἐπιτρέπω ἀντιρρήσεις.

ΠΑΝΑΓ. Φαίνεται πῶς εἶναι νέος χορὸς αὐτός
κυρία, γιὰτὶ δὲν σὰς εἶδα νὰ τὸν ξαναχορεύετε·
ἐκεῖνος ὁ ἀειμνηστὸς ὅμως τὸν ἐχόρευε σὰν πουλί!

ΛΕΥΚ. (Δαμβάνων ἐκ τῆς χειρὸς τὴν Φιφὴ
καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὴν θύραν). Νὰ ἄλλ'
αὐτὸς εἶναι νέος χορὸς καὶ ὅχι κουτσαμάρα.
"Εννοιά σου, θὰ τὸν μάθετε καὶ σεῖς κατόπιν·
τώρα τακτοποιήσε τὴν σάλα γρήγορα καὶ ἂν
ἔλθῃ κανεὶς, νὰ τρέξῃ· ἀμείψας νὰ μὰς εἰδοποιή-
σῃ (φθάνει μέχρι τῆς θύρας).

ΠΑΝΑΓ. Ἀφέντη! ἀφέντη!

J. CORONT.

Σπουδὴ

ΛΕΥΚ. Τί θέλεις πάλι;

ΠΑΝΑΓ. Μὲ συμπληρῶτε. . . δὲν ἔχει ὄνομα αὐ-
τὸς ὁ χορὸς; . . . δηλαδὴ πῶς λέγεται;

ΛΕΥΚ. Πῶς λέγεται; λέγεται. . . πὰ ντ'
ἐσπανι;

(Ἐξέρχεται μετὰ τῆς Φιφῆς).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΑΝΑΓΗΣ, ΕΛΕΝΗ.

ΠΑΝΑΓ. (Γελῶν). Παντεσπάνι! χά, χά, χά,
χά! . . . Παντεσπάνι! (τρέχει εἰς τὴν δεξιὰν
θύραν καὶ καλεῖ) Ἑλένη! . . . Ἑλένη! . . . βρὲ
δὲν ἀκούεις; . . . Ἑλένη! . . . ἔλα μέσα γρήγορα!

ΕΛΕΝΗ (Εἰσέρχεται μὲ μίαν κατασρόλα εἰς τὰς
χεῖρας). "Ε! τί θέλεις πάλι καὶ φωνάζεις ἔτσι;

ΠΑΝΑΓ. Μωρὲ πῶς νὰ σοῦ τὰ λέω. . . γιὰ κύτ-
ταξέ! (περιπατεῖ χολαίνων κατωμικῶς) Βλέπεις;

ΕΛΕΝΗ Καλὲ τί ἐπληθεῖς, Παναγῇ, ἐκτύπησες;
ἐκουτσαίνθηκες;

ΠΑΝΑΓ. Βρὲ τί κουτσαίνθηκε; ἐγὼ ἀνήκω σὲ οἰ-
κογένεια πῶς δὲν κουτσαίνονται ποτέ· ὁ πατέ-
ρας μου ἦτανε ὁ πρῶτος γραβαρότης; διακονιά-
ρης, καὶ ἂν δὲν ἐτύχαινε ἐκεῖνος ὁ ἄτιμος ὁ ὀ-
δοντωτός, ἐγὼ σήμερα θὰ σὲ εἶχα μαγειρίσά
μου, τρομάρα σου.

ΕΛΕΝΗ. (Διαιθεμένη νὰ φύγῃ). Ποιὸς ὀδοντω-
τὸς βρέ; ἄφησε νὰ πάω νὰ βάλω τὸ φαΐ, θὰ
μοῦ χωνέψουν τὰ κάρβουνα.

ΠΑΝΑΓ. (Δαμβάνει τὴν χεῖρά της) Μωρὴ Ἑλένη
μου γιὰ στάσου! ἀλλοῦσαι νὰ μὴ μαθαίνῃς καὶ
σύ αὐτὸν τὸν χορὸ· εἶναι καθαρώς οἰκογενειακός
μου, καὶ νὰ τώρα πῶς βγήκε καὶ μόδα. Δὲν